دید که در چشم وی میرفت گفت این چشت که در چشم تو میرود گفت وقتی شیء در چشم
چیزیست از ان بتحیر بود عباس گفت که شیخ مرا گفت که هروی زود و ویرا بگرما به برگردانید
برود مشیخ جامهٔ تن خود بیرون کرد و بکرما به فرستاد چون بیرون آمد جامهٔ شیخ
در وی پوشید و بخانقاه آمد بر آن شب دعوتی ساخته بشکوه که شیخ ابوالحسین
بخانهٔ وی بنیابود بوده بود که هر سال همه مشایخ یکبار بخانه وی آمدندی بحضر
بآن دهی ثلث و وی دعوت کردی شیخ گفت باری یکچند بنزدیک من باشد تا به یعنی
ازان خذ منها که وی کرده قیام نمایم دیگر روز بامداد عمران پای افزار خواست
شیخ گفت میروم کی من نزد معاشم مبادا که مرا در تنعم بینند پسندند بروم و در
بحجت خود باز نفهم تا خود چه شود شیخ عباس گفت که پس ازان وی را بمصر یافتند
در ویرانه مزده و موش یک گوش وی بخورده ابوالحسین مرو الرّوذی رحمه الله
معبد رودمرد
وی شبلی را دیده بود و گفته که شبلی را پرسیدند که اکرم الاکرمین که بود گفت
آن بود که وقتی گناه کسی را آمرزیده بود هرگز کسی را بآن گناه عذاب نکند که این آن
کناهست که من فلان دوست و بنده را پامرزیده ام شیخ الاسلام گفت که قرا شاه وان
کرم بکست تر د که گناه اولین و آخرین کم کرده ابوحامد دوستان رحمه الله وی مرد
بوده شیخ الاسلام گفت که من یک تن را دیده ام که وی را دیده بود احمد جشتی
و وقتی دیگر گفتی که احمد جشتی گفت که ابوسعید مالینی گفت و این درست است

کرابوسعید

که ابوسعید مالینی ابوحامد را دیده بود از وی پرسیدند که متی لقط الخشمة
قال اذا قدمت الصخرة سقطت الخشمة شیخ الاسلام گفت که خشمت چیزیست میان
هیئت و وحشت چون صحبت قدیم شود و وحشت برخیزد هیئت بماند شیخ الاسلام
ابوسعید مالینی را دیده بود اما نشناخته بود که طفل بود و کسی تعریف نکرد وهنا
که آن یک تن را که دیده بود که ابوحامد را دیده بود وی را میگفت شیخ الاسلام گفت
که احمد جشتی گفت که ابوحامد دوستان در سرو بر دشت کانی بود سقایی آب بوی
داد ساعتی آب را در دست نگاه داشت سقا گفت ای شیخ چرا نمیخوری گفت مکسی
آب میخورد صبر میکنم تا وی آب بخورد که دوستان او بزحمت چیزی نخورند شیخ
الاسلام گفت که بزحمت خوردن آن بود که چیزی میخوری و بر دیگری ایثار میکنی
ایثار ظاهر تا وی طیره می بود و آنکه از وی پنهان خوری آن خود شرع بود یا ایثار پنهان
کن یا میانه خود در شرح تعرف مذکور ست که تعظیم حق سبحانه و تعالی بر ابوحامد
دوستان چنان غالب شده بود که چون بنماز شدی و گفتی الله پیش از انکه آنرا
گفتی بهوش شدی و بپشادی سالها عمر وی بر این گذشت و هم بر این وفات کرد
و گویند که وی هرگز جامه پنبه نپوشیدی بلکه سریدان جامه در وی پوشیدندی و آن
کسی را بآن حاجت بودی فرصت نگاه داشتی چون پیش وی کسی بنودی جامه
از وی برکشیدی و بپوشانده و گشنده را نگفتی که چرا چنین میکنی ابوحامد
دوستان یا رفیق میرفت در راه آن رفیق گفت مرا بیخ که کسی ست تو بیخ باش تا ترا

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)